

عنوان مقاله:

بررسی و پاسخ شبهه قرآن و فرهنگ مردگرایی از سوی مستشرقان

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش نامه معارف قرآنی، دوره 8، شماره 31 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

سید احمد هاشمی علی آبادی - عضو هیئت علمی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

از جمله پرسش های درون متنی در حوزه مباحث زبان شناسی قرآن، سوال از نحوه سخن گفتن قرآن در مواردی است که مردان و زنان را مخاطب قرار می دهد و یا درباره مردان و زنان به طور خاص سخن می گوید و در این موارد، به زعم برخی اندیشمندان و مستشرقان، قرآن متأثر از فرهنگ زمانه، گفتمانی مردانه را اتخاذ نموده است و جانب دارانه سخن می راند. این مقاله به بررسی و تبیین این شبهه می پردازد و دلایلی را در پاسخ به این شبهه مطرح می نماید. نتیجه این تحقیق آن است که گفتمان مردانه قرآن متأثر از فرهنگ زمانه نبوده است، بلکه ایرادکنندگان شبهه، مباحث زبان شناختی قرآن را با مباحث کلامی یا اخلاقی خلط نموده اند و با نگاهی یکسویه به آیات و چشم پوشی از آیات هم موضوع و هم معنا و نیز رعایت نکردن قاعده سیاق در فهم، موجب تقطیع آیات و اشتباه در فهم شده اند. همچنین، بی توجهی اینان به مباحث برون متنی مثل وجود تفاوت های تکوینی بین زن و مرد، نقش های اختصاصی هر یک و نیز اصل تشابه محوری به جای تناسب محوری موجب فهم نادرست از این دسته آیات شده است. اطلاعات این پژوهش به صورت کتابخانه ای گردآوری شده است و پردازش داده ها با روش تحلیل انتقادی می باشد.

کلمات کلیدی:

قرآن، فرهنگ، مردگرایی، مردان، زنان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/874305>

